

Veiligheidshuis district Sittard

Vastpakken en niet meer loslaten

Meerjarenrapportage 2006-2009

2010

Gemeenten

Beek, Sittard-Geleen, Schinnen en Stein

provincie limburg

Dit project is mede mogelijk gemaakt door Provincie Limburg

Voorwoord

Als Voorzitter van het Districtelijk Veiligheidsbestuur Sittard verheugt het me om, mede namens mijn collega-burgemeesters Barske, Cremers en Link van respectievelijk de gemeenten Stein, Beek en Schinnen, de Meerjarenrapportage 2006-2009 van het Veiligheidshuis district Sittard, te kunnen overleggen. Het doet me extra deugd dat deze rapportage gebaseerd is op een provinciaal format, dat ontwikkeld is door en voor alle Veiligheidshuizen in Limburg en daarmee een voorbeeld is van goede samenwerking op dat niveau.

Met deze rapportage leggen we enerzijds verantwoording af aan de subsidieverstrekkers van het Veiligheidshuis, waaronder de gemeenteraden van Sittard-Geleen, Stein, Beek en Schinnen, de Provincie Limburg en het Rijk in het kader van het Grote Steden Beleid.

Anderzijds maken we hiermee voor onszelf de balans op van ruim drie jaar Veiligheidshuis. Wat is er in de afgelopen drie jaar gebeurd? Zijn de afgesproken doelstellingen gehaald en wat nemen we ons voor in de periode na 2009? Ik zie dat het Veiligheidshuis is gegroeid. Niet alleen qua formatie, maar vooral qua ontwikkeling en inhoud. Van een 'bescheiden' Veiligheidshuis met beperkte capaciteit, dat als uitgangspunt had klein te beginnen en door te groeien op basis van de praktijk, tot een Veiligheidshuis dat inmiddels staat als een huis en waar men niet meer omheen kan. De afspraken met Rijk en Provincie zijn grotendeels gehaald en er zijn nieuwe taken bijgekomen, zoals de nazorg voor ex-gedetineerde volwassenen en de Wet Tijdelijk Huisverbod. Nog belangrijker is dat hiermee een bijdrage wordt geleverd aan het vergroten van de veiligheid en dus leefbaarheid in de Westelijke Mijnstreek.

We volgen de ontwikkeling van het Veiligheidshuis kritisch door middel van onderzoek op cliëntniveau en onderzoek op het gebied van de samenwerking. Onderzoeken die laten zien dat het Veiligheidshuis bestaansrecht heeft, maar die ook laten zien dat we er nog niet zijn. Er is nog genoeg te doen in 2010 en ook dat vindt u dan ook in deze rapportage terug.

Wat mij nog rest is allen die deel uitmaken van het Veiligheidshuis bij deze te bedanken voor hun inzet, enthousiasme en medewerking in de afgelopen jaren. Ik vertrouw en reken ook in de komende periode op uw inzet : dat we samen (blijven) zorgen voor een optimale samenwerking in het belang van onze Veiligheidshuiscliënten en breder in het belang van de veiligheid en leefbaarheid voor al onze burgers.

De Voorzitter van het Districtelijk Veiligheidsbestuur Sittard,

Drs. Sjraar Cox

Inhoudsopgave

Voorwoord	2
1 Inleiding	4
1.1 Ontstaan Veiligheidshuis	4
1.2 Uitgangspunten/keuzes	4
1.3 Leeswijzer	5
2 Organisatie Veiligheidshuis	7
2.1 De medewerkers en hun taken	7
2.2 De samenwerkingsstructuur	8
2.3 Financiering	8
3 Werkwijze Veiligheidshuis	9
3.1 De partners	9
3.2 De doelgroepen	9
3.3 De Casusoverleggen	9
3.4 Het werkproces	10
4 Resultaten Veiligheidshuis	11
4.1 Meldingen/mutaties binnen het Veiligheidshuis (input)	11
4.2 Vervolgacties op de meldingen/mutaties binnen het Veiligheidshuis (throughput)	12
4.3 Trajecten/plannen van aanpak binnen het Veiligheidshuis (output)	13
4.4 Effecten Veiligheidshuis (outcome)	15
4.4.1 Effecten op cliëntniveau	15
4.4.2 Voorlopige resultaten onderzoek Peter Nelissen.....	17
4.4.3 Resultaten Onderzoek De Kwaliteit van Samenwerking	18
4.4.4 Conclusies en Aanbevelingen	18
5 Resultaten in relatie tot prestatieafspraken/speerpunten	20
5.1 De behaalde resultaten over de periode 2007-2009	20
5.2 De behaalde resultaten afgezet tegenover de prestatieafspraken met Rijk en Provincie	21
5.3 Overige behaalde resultaten	23
5.4 Speerpunten voor 2010	24
Bijlage 1: Definities	26

1 Inleiding

In dit hoofdstuk zal in paragraaf 1 het beeld geschetst worden van de wijze waarop het Veiligheidshuis district Sittard tot stand is gekomen. In paragraaf 2 wordt aangegeven welke keuzes zijn gemaakt en wie in het Veiligheidshuis participeren. In paragraaf 3 zal een toelichting worden gegeven op de verder inhoud van de rapportage.

1.1 Ontstaan Veiligheidshuis

Het Veiligheidshuis District Sittard bestaat officieel vanaf 30 november 2007. Op dat moment is het Convenant Persoonsgerichte Aanpak Veiligheidshuis en OGGZ District Sittard/Regio Westelijke Mijnstreek door 29 partners in de justitie- en zorgketen ondertekend en is de huisvesting voor het Veiligheidshuis officieel geopend. De aanleiding voor het opzetten van het Veiligheidshuis was de financiële bijdrage die de gemeente Sittard-Geleen vanaf 2006 ontving in het kader van het Grote Stedenbeleid voor de doelgroepen meerderjarige en minderjarige veelplegers, harde kernjongeren en huiselijk geweld. In het kader waarvan prestatieafspraken zijn gemaakt op het gebied van de aanpak van huiselijk geweld en de aanpak van meerderjarige en minderjarige veelplegers en harde kernjongeren. Voor deze aanpak zou het Veiligheidshuis als instrument ingezet gaan worden. Een ontwikkeling die op dat moment in de regio Limburg Zuid mede vanuit het Openbaar Ministerie van het Arrondissement Maastricht werd ingezet. Voor Limburg Zuid is in die periode de Blauwdruk Veiligheidshuizen Limburg Zuid opgesteld en in het Algemeen Veiligheidsbestuur in juni 2006 vastgesteld. Deze blauwdruk vormde de basis voor de ontwikkeling van de Veiligheidshuizen in Limburg Zuid en daarmee ook voor het Veiligheidshuis district Sittard. Een belangrijk uitgangspunt in deze blauwdruk is de betekenis die aan het Veiligheidshuis is gegeven. Namelijk die van een breed lokaal veiligheidssamenwerkingsverband, waarbij de verbinding van de justitieketen met de zorgketen als absolute voorwaarde voor een effectieve persoonsgerichte aanpak wordt gezien. En ... waarin de partners samenwerken onder één dak. De samenwerking en afstemming met en tussen de convenantpartners vormen de basis van het Veiligheidshuis.

Het jaar 2006 heeft vooral in het teken heeft gestaan van het neerzetten van het concept Veiligheidshuis voor het district Sittard, het creëren van draagvlak en de contactlegging met partnerorganisaties. De projectleider Veiligheidshuis van de gemeente Sittard-Geleen en de tijdelijk ingehuurde kwartiermaker Veiligheidshuis zijn hiervoor verantwoordelijk geweest, aangevuld met de eerste procesmanager die eind 2006 is begonnen. Dit betekent dat er in 2006 nog geen trajecten opgestart zijn. De eerste cliëntcontacten en trajecten zijn vanaf 2007 tot stand gekomen.

1.2 Uitgangspunten/keuzes

In het district Sittard is er vanaf het begin voor gekozen om het Veiligheidshuis tot een gezamenlijk project, zowel inhoudelijk en financieel, voor de gemeenten Sittard-Geleen, Stein, Beek en Schinnen te maken. Daarnaast heeft de gemeente Sittard-Geleen in overleg met de regiogemeenten ervoor gekozen om naast de in paragraaf 1 genoemde doelgroepen vanaf het begin ook de persoonsgerichte aanpak van de doelgroep OGGZ (Openbare Geestelijke Gezondheidszorg) in het Veiligheidshuis onder te brengen. Bij het neerzetten van het concept heeft ook een rol gespeeld dat de zorgketen binnen de OGGZ al georganiseerd was via een convenant. Omdat er veel overeenkomsten waren met de

“Een integrale aanpak is noodzakelijk. De samenleving is nu eenmaal complex geworden. De veldwachter die overal een oogje in het zeil hield bestaat niet meer. Taken zijn verdeeld, informatie is versnipperd, en dat moet weer bij elkaar komen. Want juist die verdeeldheid geeft criminelen de kans om te ontglippen of terug te vallen.”

(Uitspraak van burgemeester Cox in Indruk, nummer 1 2010)

voorgenomen methodiek van de persoonsgerichte aanpak binnen de veiligheidshuizen is ervoor gekozen om het convenant OGGZ op te heffen en samen met justitie en politie een nieuw convenant aan te gaan onder de naam Persoonsgerichte Aanpak Veiligheidshuis en OGGZ. Tot die doelgroep behoren de zorgwekkende zorgmijders, dak- en thuislozen, verslaafden en andere personen met meervoudige complexe problematiek waar de hulpverlening stagneert.

De ambities die we nastreven zijn:

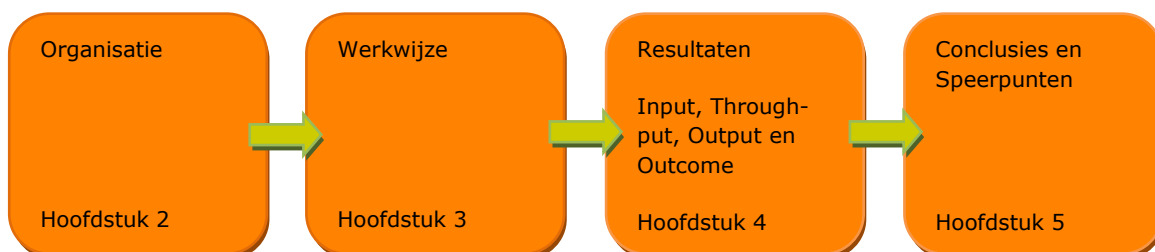
- Het verminderen en/of voorkomen van criminaliteit en overlast
- Het verminderen van onveiligheidsgevoelens onder burgers
- Recidive zoveel mogelijk tegengaan
- Het verminderen en/of voorkomen van maatschappelijke uitval.

Hierbij realiseren we ons terdege dat we dit niet alleen als Veiligheidshuis in de hand hebben, maar we zijn ervan overtuigd dat we hier op zijn minst een bijdrage aan (kunnen) leveren.

Tot de convenantpartners van het Veiligheidshuis behoren de volgende partijen: de gemeenten Sittard-Geleen, Stein, Beek en Schinnen, de politie regio Limburg Zuid i.c. district Sittard, het Openbaar Ministerie van het Parket Maastricht, de Penitentiaire inrichtingen Limburg Zuid en Zuid-Oost, de 3 Reclasseringsorganisaties (Leger des Heils, Reclassering Nederland en Mondriaan JVZ), Raad voor de Kinderbescherming, Bureau Jeugdzorg Limburg, Bureau Halt Limburg Zuid, Slachtofferhulp Nederland, Stichting MOV Limburg, Inloophuis Bie Zefke, Partners in Welzijn, GGD Zuid-Limburg, RIBW Heuvelland en Maaasvallei, Orbis Thuis en GGZ, Platform van Kerken in Sittard-Geleen, Zorgkantoor Zuid-Limburg, Stichting Beyaert, Kredietbank Limburg, Samenwerkende Woningcorporaties, Justitiële Jeugdinrichting het Keerpunt en Icarus, CZ Actief in Gezondheid, MEE en Xonar.

1.3 Leeswijzer

De hoofdstukindeling van dit jaarverslag is te koppelen aan het model van input-throughput-output-outcome, zoals in onderstaand schema is weergegeven. Hoofdstuk 2 gaat in op de organisatie van het Veiligheidshuis district Sittard. In hoofdstuk 3 is aandacht voor de werkwijze van het Veiligheidshuis district Sittard. Hoofdstuk 4 presenteert de resultaten en de effecten van het Veiligheidshuis. Hier komt een antwoord op de vraag of de cliënten van het Veiligheidshuis inderdaad minder overlast en criminaliteit plegen. In deze paragraaf verwijzen we naar de rapportage van Peter Nelissen. In het Veiligheidshuis hebben we de effecten/outcome op cliëntniveau over de jaren 2006-2009 niet gemeten. Enerzijds omdat de prestatiedoelstelling gericht waren op het aantal trajecten dat voor de doelgroepen uitgezet is en anderzijds omdat er (nog) geen deugdelijk registratiesysteem voorhanden is om dat te kunnen meten.

Daarbij willen we benadrukken, dat de inspanningen van het Veiligheidshuis een onderdeel zijn van het brede integrale veiligheidsbeleid en OGGZ-beleid, waarop gemeenten de regie voeren. De behaalde effecten kunnen dan ook niet enkel en alleen worden toegeschreven aan de bijdrage van het Veiligheidshuis. Ook andere lokale en districtelijke veiligheids- en leefbaarheidsprojecten dragen bij aan minder overlast en

criminaliteit, verminderen en voorkomen van uitval en een veiliger gevoel bij burgers. Daarnaast kunnen er ook ontwikkelingen zijn die juist een negatieve invloed hebben op de resultaten. Bijvoorbeeld bezuinigingen op organisaties en instellingen en een toename van de werkloosheid en daarmee gepaard gaande financiële problemen. In Hoofdstuk 5 behandelen we de resultaten die door het Veiligheidshuis behaald zijn in relatie tot de prestatieafspraken met Rijk en Provincie. En we besluiten met de conclusies en speerpunten voor 2010.

2 Organisatie Veiligheidshuis

Dit hoofdstuk gaat in op de organisatie van het Veiligheidshuis. De volgende aspecten komen aan de orde. In paragraaf 1 de taken van de vaste medewerkers die in het Veiligheidshuis werken aan de persoonsgerichte aanpak van de cliënten. In paragraaf 2 wordt ingegaan op de wijze van (strategische) aansturing en in paragraaf 3 op de financiering van het Veiligheidshuis.

2.1 De medewerkers en hun taken

In het Veiligheidshuis district Sittard werken op 31 december 2009 negen mensen. In onderstaand overzicht wordt inzichtelijk gemaakt hoe de formatie over de periode 2006-2009 is opgebouwd.

Functie	Omvang formatie	Ingangsdatum
Coördinator	0,8	01.01.2009
Procesmanager 1	0,5 0,8	01.11.06-31.06.07 01.07.2007
Procesmanager 2	1,0	01.03.2008
Procesmanager 3	0,8	01.09.2008
Procesmanager 4	0,5	01.06.2009
Administratief medewerker 1	0,5	01.04.2008
Administratief medewerker 2	0,6 0,8	01.07.08-31.12.08 01.01.2009
Administratief medewerker 3 (in dienst van OM)	0,5 1,0	01.04.08-31.12.08 01.02.2009
Medewerker meldpunt	1,0	01.04.2009

De procesmanager als onafhankelijke en neutrale professional verbindt zorg- en justitiepartners tot een team, opererend in de geest van het Veiligheidshuis en in het belang van de cliënt. Dit is voor de afzonderlijke netwerkpartners lastiger te realiseren, vanwege eigen interne belangen en afwegingen.

E. Rovers, M. Kollau,
P.Bochman, J. Kool
(procesmanagers VH)

Er werken vier procesmanagers, die all-round inzetbaar zijn, maar wel elk hun eigen aandachtsgebieden hebben. De aandachtsgebieden zijn veelplegers, jeugd, OGGZ, huiselijk geweld/Wet Tijdelijk Huisverbod en nazorg ex-gedetineerden. Er zijn drie administratief medewerkers met ook min of meer eigen aandachtsgebieden. De administratief medewerker van het OM richt zich vooral op de justitiële zaken en casuoverleggen en de twee andere administratief medewerkers zijn vooral bezig met de zorgzaken en zorgoverleggen. Daarnaast bieden alle drie de administratief medewerkers ondersteuning aan de procesmanagers in het kader van de persoonsgerichte integrale aanpak geprioriteerde cliënten. Naast de administratief medewerkers hebben we vanaf 1 april 2009 een meldpuntmedewerker. Deze medewerker beminst het meldpunt. De plek

waar alle dagelijks politiemutaties en andere meldingen binnenkomen, geregistreerd en doorgeleid worden naar de juiste persoon of organisatie.

De medewerkers in het Veiligheidshuis worden aangestuurd door de coördinator. Zij is onder andere verantwoordelijk voor de dagelijkse aansturing van de medewerkers, de contacten met netwerkorganisaties op beleids- en strategisch niveau en de doorontwikkeling van het Veiligheidshuis.

2.2 De samenwerkingsstructuur

In het Convenant Persoonsgerichte Aanpak Veiligheidshuis en OGGZ is de volgende samenwerkingsstructuur opgenomen. De gemeente Sittard-Geleen heeft mede namens de regio-gemeenten Stein, Beek en Schinnen de algemene regie over het Veiligheidshuis. De gemeente Sittard-Geleen is in dat kader voorzitter van het Bestuurlijk Overleg. Het doel van

dit overleg is om te komen tot gemeenschappelijk beleid én structurele verankering van beleidsafspraken. Het Bestuurlijk Overleg komt 2 maal per jaar bijeen. Daaronder hangt het Beleidsoverleg. Het doel van dit overleg is het initiëren en formuleren van (nieuw) beleid en adviseren aan het Bestuurlijk Overleg. Vanuit het Beleidsoverleg worden tijdelijke werkgroepen ingesteld met een specifieke opdracht eventueel met externe deelname. Op operationeel niveau is er het Multidisciplinair casuïstiek overleg waarbij de klant centraal staat (volgens het principe overleg volgt cliënt in plaats van cliënt volgt overleg) en waar de voor die cliënt relevante partners in gezamenlijkheid de integrale aanpak van trajecten bespreken en vastleggen in een persoons- of systeemgericht integraal plan van aanpak.

De regiestructuur laat de verantwoordelijkheden van de betrokken organisaties ongehinderd. Besluitvorming over het gemeentelijk beleid blijft voorbehouden aan de gemeenten. Besluitvorming over instellingsbeleid en de eigen bedrijfsvoering blijft voorbehouden aan de betreffende instellingen.

2.3 Financiering

In de periode 2006/2007 tot en met 2009 hebben de volgende partijen gelden beschikbaar gesteld voor het Veiligheidshuis district Sittard. Dat zijn de gemeenten Sittard-Geleen, Stein, Beek en Schinnen, de provincie Limburg, het Ministerie van Binnenlandse Zaken (GSB-gelden) en het Ministerie van Justitie.

De kosten die voor het Veiligheidshuis district Sittard over de periode 2006-2009 zijn gemaakt, zijn binnen het beschikbare budget gebleven.

3 Werkwijze Veiligheidshuis

In dit hoofdstuk komt de werkwijze van het Veiligheidshuis aan de orde. In paragraaf 1 wordt ingegaan op de partners in het Veiligheidshuis. In paragraaf 2 worden de doelgroepen nog een keer benoemd. Paragraaf 3 schetst een beeld van de overleggen die plaatsvinden in het Veiligheidshuis en in de laatste paragraaf komt de werkwijze van het Veiligheidshuis aan de orde.

3.1 De partners

Zoals in paragraaf 2 van hoofdstuk 1 reeds aangegeven werken er in het Veiligheidshuis veel partners vanuit de justitie- en zorgketen samen. Deze partners zijn in meer of mindere mate fysiek aanwezig in het Veiligheidshuis. Er zijn een aantal partners die op vaste dagen of dagdelen in het Veiligheidshuis werken, zoals het Openbaar Ministerie, de Penitentiare Inrichting, en de Reclassering (volwassenen en jeugd). De overige partners werken op wisselende momenten in het Veiligheidshuis en zijn vooral aanwezig op de momenten dat er voor hen relevantie overleggen zijn.

“Als organisaties doen wat ze deden dan krijgen ze wat ze kregen en blijven we Veelplegers rond pompen, bajes in en uit. Om deze spiraal te doorbreken hebben we een nieuw en innovatief samenwerkingsverband van netwerkpartners: het Veiligheidshuis”

(M. Wijnen, procesmanager
Veiligheidshuizen vanuit PI)

3.2 De doelgroepen

Tot de doelgroepen van het Veiligheidshuis behoren de meerderjarige veelplegers, daders en slachtoffers van huiselijk geweld, minderjarige veelplegers en harde kernjongeren en de zogenoemde OGGZ-doelgroepen. Hiertoe behoren de zogenoemde zorgwekkende zorgmijders, de dak- en thuislozen, verslaafden en andere personen met meervoudige complexe problematiek en/of psychische of psychiatrische problematiek en/of sociaal-maatschappelijke problemen en/of veroorzakers van overlast.

3.3 De Casusoverleggen

In het Veiligheidshuis vinden diverse overleggen plaats. We kennen het Multidisciplinaire Overleg (MDO). Dit overleg is zoals reeds beschreven een overleg dat zich richt op één cliënt of cliëntensysteem. Dit laatste vooral in het geval van huiselijk geweld, waarbij een plan van aanpak op het hele gezinssysteem is gericht. Een MDO is gericht op de zogenoemde geprioriteerde cliënten van het Veiligheidshuis, die te allen tijde behoren tot één van de hiervoren genoemde doelgroepen. Voordat er een MDO plaatsvindt wordt een onderzoek gedaan naar de problemen van een cliënt op de verschillende leefgebieden (werk, inkomen, huisvesting, psychisch functioneren, crimineel verleden etc.). Op basis van dit onderzoek (veelal de Spider van Peter Nelissen of een leefgebiedenonderzoek door Vangnet van de GGD) wordt een analyse gemaakt van de belangrijkste problemen en wordt gekeken welke partners een rol of taak (kunnen) hebben in het mee oplossen van die problemen. Het doel van een MDO is om samen met de relevante partners tot een persoonsgericht (of systeemgericht) integraal plan van aanpak te komen. Dit plan is voor zowel partnerorganisaties als cliënt niet vrijblijvend. De cliënt verbindt zich aan het plan van aanpak door een handtekening te plaatsen. Het niet nakomen van een plan kan consequenties hebben voor de cliënt, soms in de vorm van justitiële drang of dwang. Voor elk plan van aanpak wordt één van de partnerorganisaties als casemanager aangewezen. De casemanager ziet toe op de uitvoering van het plan van aanpak. De procesmanager is voor de casemanager het aanspreekpunt. De procesmanager voert de

regie op het plan van aanpak. Daar waar de uitvoering stagneert of waar bijstelling van een plan nodig is, is de procesmanager aan zet.

Naast het MDO vinden er in het Veiligheidshuis ook justitiële casusoverleggen en zorgoverleggen plaats. De justitiële casusoverleggen staan onder regie van het Openbaar Ministerie en de zorgoverleggen staan onder regie van het Veiligheidshuis of een andere partnerorganisatie. Deze overleggen zijn ook gericht op de doelgroepen van het Veiligheidshuis, maar in tegenstelling tot een MDO zijn dit overleggen waar het principe 'cliënt volgt overleg' geldt. Deze overleggen worden gekenmerkt door het feit dat hier vaste kernpartners aan deelnemen, dat er meerdere cliënten in één en hetzelfde overleg aan bod komen en dat deze overleggen op vaste momenten plaatsvinden. De volgende justitiële casusoverleggen worden onderscheiden: het justitieel casusoverleg huiselijk geweld, het justitieel casusoverleg jeugd, het veelplegeroverleg minderjarigen en het veelplegeroverleg meerderjarigen. Daarnaast vinden de volgende zorgoverleggen plaats: het zorgoverleg huiselijk geweld en het JPP trajectteam. Verder zijn het Leerplichtoverleg, het zorgoverleg jeugd en het trajectberaad in het Veiligheidshuis ondergebracht. In het trajectberaad worden jongeren besproken die uit jeugddetentie komen.

De procesmanager neemt deel aan de justitiële casusoverleggen. Zij/hij is de linking-pin tussen het justitiële en zorgoverleg en legt de verbinding tussen justitie en zorg daar waar nodig/wenselijk is of besluit in overleg met de partners tot prioritering van een cliënt die in het justitieel- of zorgoverleg onder de aandacht is.

3.4 Het werkproces

Voor het Veiligheidshuis district Sittard is een werkproces beschreven dat gebaseerd is op de Blauwdruk Veiligheidshuizen en het Kompas van Peter Nelissen. Dit werkproces ziet er als volgt uit.

Het Veiligheidshuis krijgt dagelijks politiemutaties en meldingen in het kader van nazorg ex-gedeteneerden binnen. Daarnaast komen er ook incidentele meldingen van andere partnerorganisaties binnen. Alle mutaties en meldingen worden door de meldpuntmedewerker bekeken en geregistreerd. De meldpuntmedewerker bekijkt de melding en beoordeelt op basis hiervan, al dan niet in overleg met een procesmanager, waar de melding naar toe moet. Er zijn meldingen die direct naar partnerorganisaties worden doorgezet, er zijn meldingen die doorgeleid worden naar een justitieel casusoverleg of een zorgoverleg, of de melding wordt voorgelegd aan de procesmanager om te kijken of de melding tot prioritering moet leiden.

Als een melding tot prioritering voor de persoonsgerichte integrale aanpak leidt, wordt een dossier aangelegd en opgebouwd. Prioritering betekent dat een cliënt vastgepakt en niet meer losgelaten wordt totdat deze zijn/haar leven weer (enigszins) op de rails heeft. Dit is de kerntaak van het Veiligheidshuis. Omdat bij veel cliënten sprake is van meervoudige complexe problematiek op verschillende leefgebieden vergt dit vaak een lange adem. Vanaf het moment dat een cliënt van het Veiligheidshuis een plan van aanpak ondertekend heeft, wordt hij/zij drie jaar lang gevolgd. Er worden een aantal evaluatiemomenten ingebouwd om het traject goed te kunnen volgen en daar waar nodig eventueel bij te stellen. Als een cliënt het traject goed doorlopen heeft, wordt het dossier gesloten. Dit wil niet zeggen dat de cliënt het dan helemaal zelf kan. Vaak blijft een bepaalde mate van ondersteuning en begeleiding nodig, maar dat hoeft dan niet meer onder regie van het Veiligheidshuis.

4 Resultaten Veiligheidshuis

Dit hoofdstuk gaat in op de resultaten van het Veiligheidshuis. In paragraaf 4.1 wordt gekeken naar het aantal meldingen/mutaties dat bij het Veiligheidshuis binnenkomt (input). In paragraaf 4.2 staat het aantal vervolgacties op deze meldingen/mutaties beschreven (throughput).

In paragraaf 4.3 wordt het aantal cliënten dat binnen het Veiligheidshuis een traject/plan van aanpak krijgt in beeld gebracht. Dit aan de hand van de verschillende doelgroepen die in het Veiligheidshuis centraal staan (output). In hoofdstuk 5 worden deze resultaten afgezet tegen de prestatieafspraken die we met het Rijk en de Provincie hebben gemaakt.

Tot slot worden de plannen onderverdeeld naar type: met name justitieel gericht, met name zorg gericht of integraal plan.

(N.B. In de bijlage zijn de definities van een aantal termen opgenomen.)

4.1 Meldingen/mutaties binnen het Veiligheidshuis (input)

In deze paragraaf worden de meldingen in beeld gebracht die in 2009 in het Veiligheidshuis district Sittard zijn binnengekomen. Het overgrote deel van de meldingen betreft die van de politie. Deze meldingen zijn vanaf 1 januari 2009 dagelijks aan het Veiligheidshuis overgedragen en hebben betrekking op de doelgroepen van het Veiligheidshuis. Dit betekent dat de politiemeldingen nog maar op één plek aangeleverd en van daaruit verwerkt en verdeeld worden. Redenen hiervoor zijn de privacyregels in de politiewet en het streven om van het Veiligheidshuis een informatieknoppunt te maken. Deze meldingen, komen zoals reeds eerder gezegd, binnen bij het Meldpunt. Meldingen in het kader van nazorg ex-gedetineerden (DPAN) en meldingen vanuit partnerorganisaties kwamen ook voor 1 januari 2009 al naar het Veiligheidshuis. Omdat wij in het totaal aantal meldingen geen vergelijking kunnen maken tussen 2009 en voorgaande jaren vermelden we alleen het totaal aantal meldingen over het jaar 2009 (tabel 1) en het aantal meldingen per gemeente en per doelgroep over 2009 (tabel 2).

Tabel 1: meldingen/mutaties en aantal gemelde (unieke) personen binnen het Veiligheidshuis, jaar 2009, bron: registratiesysteem Veiligheidshuis.

	Aantal 2009	Percentage van totaal
Meldingen/mutaties vanuit politie ¹	3725	92%
Meldingen/mutaties vanuit partnerorganisatie/derden (incl. DPAN)	332	8%
Totaal meldingen/mutaties	4057	100%
Aantal unieke personen uit meldingen/mutaties	1044	25%

¹ Bij meldingen vanuit politie moet melding gemaakt worden van het feit dat het Veiligheidshuis afhankelijk is van wat de politie, zowel kwantitatief als kwalitatief gezien, aanlevert. Dit is nog net optimaal. Verbetering hiervan is onderwerp van gesprek tussen politie en Veiligheidshuis.

Tabel 2: meldingen per doelgroep per gemeente, jaar 2009, bron: registratiesysteem Veiligheidshuis.

Doelgroep Veiligheidshuis	Gemeente					Totaal (2009)
	Sittard-Geleen	Stein	Beek	Schinnen	overige	
Volwassen veelplegers	58	1	-	-	3	62
OGGZ	362	47	36	33	8	486
Jeugdige individueel (inclusief minderjarige veel- en meerplegers en harde kernjongeren)	401	213	38	15	10	677
Jeugd groep	471	88	52	81	5	697
Huiselijk geweld ²	1285	170	189	54	22	1720
Ex-gedetineerde volwassenen	191	2	2	1	4	200
Ex-gedetineerde jeugd	11	3	1	-	2	17
Overige ³	156	18	10	8	3	198
TOTAAL	2935	542	328	192	57	4057

4.2 Vervolgacties op de meldingen/mutaties binnen het Veiligheidshuis (throughput)

In deze paragraaf staat de throughput binnen het Veiligheidshuis centraal. Het gaat hierbij om de vervolgcacties die worden uitgezet op de meldingen en mutaties die binnenkomen bij het Veiligheidshuis. In tabel 3 is dit uitgesplitst in meldingen die direct worden doorgezet naar partnerorganisaties, het bespreken van de cliënt in een casuoverleg binnen het Veiligheidshuis en het prioriteren van cliënten voor de persoonsgerichte integrale aanpak. Meldingen die geen betrekking hebben op de doelgroepen van het Veiligheidshuis (categorie overigen) zijn in deze tabel niet meegenomen.

² Waarvan 26 WTH (21 Sittard-Geleen, 1 Stein, 4 Beek)

³ hier valt o.a. onder briefadressen, burenruzie, foutparkeren etc.

Tabel 3: Soort vervolgacties op de meldingen/mutaties binnen het Veiligheidshuis, jaar 2009, bron: registratiesysteem Veiligheidshuis.

	Volwassen veelplegers	OGGZ	Jeugdige individueel en jeugdgroepen	Huiselijk geweld	Ex-gedetineerde volwassenen	Ex-gedetineerde jeugd	Totaal
Ter opvolging door partnerorganisatie(s)	3	47	1357	-	-	-	1407
Besproken in casuoverleg	-	-	-	-	200 ⁴	17 ⁵	217
- (Na)zorg casuoverleg	-	-	-	791	-	-	791
- Justitieel casuoverleg	-	-	-	839	-	-	839
- Geprioriteerd voor de integrale aanpak ⁶	46	84	17	90	-	-	237
Totaal vervolgacties	49	131	1374	1720	200	17	3491
(nog) geen vervolgactie (wel screening en registratie)	13	355	-	-	-	-	368
Totaal meldingen/mutaties	62	486	1374	1720	200	17	3859

4.3 Trajecten/plannen van aanpak binnen het Veiligheidshuis (output)

Deze paragraaf zoomt in op de output van de Veiligheidshuizen, namelijk het aantal cliënten dat een traject volgt of een plan van aanpak heeft in het veiligheidshuis. Tabel 4 heeft betrekking op de geprioriteerde personen in het Veiligheidshuis. Dit zijn cliënten die in een MDO besproken worden en waar door de relevante partnerorganisaties gezamenlijk een persoonsgericht integraal plan van aanpak voor betreffende cliënt afgesproken en vastgesteld wordt. In tabel 5 zijn naast het aantal uitgezette trajecten en plannen van aanpak voor geprioriteerde cliënten ook het aantal plannen opgenomen die in een justitieel casuoverleg onder regie van het Openbaar Ministerie of in een zorgoverleg onder regie van procesmanagement opgesteld zijn. De procesmanagers nemen deel aan de justitiële casuoverleggen voor veelplegers en huiselijk geweld (vanaf

⁴ In de periode 2008/2009 is geen registratie bijgehouden van de verschillende vervolgacties op meldingen in het kader van ex-gedetineerde volwassenen. Dit zal wel gebeuren vanaf 2010.

⁵ Ook bij jeugdige ex-gedetineerden is geen registratie bijgehouden van vervolgacties. In 2010 zal in het kader van de aanpak nazorg ex-gedetineerde jeugdigen beleid ontwikkeld worden.

⁶ Melding betrekking hebbend op geprioriteerde persoon en/of prioritering op grond van melding.

medio 2010 zal dat ook voor het justitieel casusoverleg jeugd zijn) om daar waar nodig de verbinding te kunnen leggen met de zorg of om in overleg met justitie tot prioritering voor de persoonsgerichte integrale aanpak over te gaan. De integrale plannen van aanpak staan altijd onder regie van de procesmanager van het Veiligheidshuis.

Tabel 4: Door veiligheidshuis geprioriteerde cliënten met uitgezet traject of integraal persoonsgericht plan van aanpak in het Veiligheidshuis naar doelgroep en gemeente, totaal 2009 bron: registratiesysteem Veiligheidshuis.

Doelgroep Veiligheidshuis	Gemeente				Totaal (2009)
	Sittard-Geleen	Stein	Beek	Schinnen	
Volwassen veelplegers	36	3	2	-	41
OGGZ	50	3	3	4	60
Jeugdige veel- en meerplegers en harde kernjongeren	29	5	2	-	37
Huiselijk geweld	28	4	4	2	37 ⁷
TOTAAL	143	15	11	6	175

Tabel 5: Cliënten die een traject volgen of plan van aanpak hebben in het justitieel casusoverleg, in het zorgoverleg of geprioriteerd zijn in het Veiligheidshuis naar doelgroep en naar type plan van aanpak, jaar 2009, bron: registratiesysteem Veiligheidshuis en registratiesysteem justitie

Doelgroep Veiligheidshuis	Type traject/plan van aanpak			Totaal (2009)
	Met name justitieel gericht	Met name (na)zorg gericht	Integraal	
Volwassen veelplegers	48	3	41	92
OGGZ	-	17	60	77
Jeugdige veel- en meerplegers en harde kernjongeren	392	-	37	429
Huiselijk geweld	477	1243	37	1757
TOTAAL	917	1263	175	2355

⁷ Inclusief 14 Wet Tijdelijk Huisverbod zaken waarvan 12 in Sittard-Geleen en 2 in Beek. Hierbij wordt opgemerkt dat niet alle huisverboden na afloop van het huisverbod tot prioritering hebben geleid.

4.4 Effecten Veiligheidshuis (outcome)

In deze paragraaf staan de effecten (outcome) van het Veiligheidshuis centraal. In paragraaf 4.4.1 worden de effecten op basis van recidive gemeten. Voor een x-aantal cliënten van het Veiligheidshuis district Sittard is gekeken hoeveel feiten gepleegd zijn voordat het plan van aanpak is opgesteld en hoeveel feiten gepleegd zijn nadat het plan van aanpak in uitvoering is gebracht. Subparagraaf 2 Een korte samenvatting in subparagraaf 2 van het onderzoek van Peter Nelissen laat zien wat het resultaat (kwantitatief) van de inspanningen van het Veiligheidshuis op cliëntniveau is. In subparagraaf 3 geven we de uitkomsten van het onderzoek van Maria van Gessel naar de kwaliteit van samenwerking in het Veiligheidshuis in het kort weer. Subparagraaf 4 besluit met de conclusies en aanbevelingen uit de verschillende onderzoeken.

" ... een voorzichtige en conservatieve schatting dat elke euro die wordt geïnvesteerd in het Veiligheidshuis zichzelf terugbetaalt in een kosten- besparing voor de maatschappij en de strafrechtspleging van minimaal 1,38 euro en maximaal 2,20 euro ..."

(P. Nelissen n.a.v tweede tussenrapportage Veiligheidshuizen Limburg , juni 2009)

4.4.1 Effecten op cliëntniveau

In het Veiligheidshuis district Sittard is in de periode 2007-2009 de recidive niet gemeten, maar conform prestatieafspraken is de registratie gericht geweest op het bijhouden van het aantal trajecten dat uitgezet is. Vanaf 2010 wordt de recidive op basis van politiemeldingen wel in het eigen registratiesysteem bijgehouden. Per cliënt wordt aan de hand van meldingen bijgehouden of en hoe vaak een cliënt overlast of een delict pleegt. Door het aantal meldingen voor en na de start van een plan van aanpak bij te houden is een indicatie af te geven over de bijdrage die het Veiligheidshuis levert aan de vermindering van recidive op cliëntniveau. Maar zoals reeds eerder opgemerkt dragen de activiteiten van het Veiligheidshuis slechts voor een deel bij aan het verminderen van recidive, het terugdringen van overlast en criminaliteit. Er zijn meer factoren die hierbij een rol spelen. Factoren waar het Veiligheidshuis niet altijd invloed op heeft.

Toch is getracht met **een eerste proeve** op basis van aantal PV's vóór prioritering en na prioritering van 39 cliënten van het Veiligheidshuis een outcome te laten zien.

Door politie en Openbaar Ministerie is nagegaan hoe vaak er (sinds 2005) Proces Verbaal (PV) in het kader van een misdrijf is opgemaakt tegen deze 39 mensen. In absolute zin kwamen de personen uit de geprioriteerde groep vóór prioritering door het Veiligheidshuis 174 keer in aanraking met politie en justitie en na prioritering nog slechts 31 keer. Dat dit outcome gegeven per individu (zeer) kan verschillen wordt duidelijk uit de bijgevoegde tabel. Deze 31 PV's hebben namelijk betrekking op 14 van de 39 geprioriteerde cliënten, waarvan er 7 een aantal van 2 of meer PV's heeft gekregen. Redenen hiervoor zijn onder andere de volgende:

Op het moment van prioritering van een cliënt is er nog niet direct een plan van aanpak. Dit kan soms enige tijd duren omdat de onderzoeksperiode om te komen tot een goede diagnose veel tijd vraagt of omdat de cliënt (nog) niet bereid is om een plan van aanpak te ondertekenen.

Meldingen van politie inzake geprioriteerde cliënten komen niet altijd (tijdig) bij het Veiligheidshuis binnen, waardoor het Veiligheidshuis geen actie kan ondernemen. Soms worden oude PV's na prioritering door justitie geactiveerd en staan op dat moment dan ook als PV geregistreerd.

Bij een aantal cliënten worden mutaties bewust gestapeld, zodat we voldoende in handen hebben om met een cliënt aan de slag te gaan.

Feit is dat de meerwaarde van een sluitende aanpak in deze cijfers tot uitdrukking komt. Namelijk van de 39 personen zijn er 25 na prioritering niet meer in aanraking gekomen

met politie en justitie. Gecorrigeerd naar het aantal maanden is er een positief resultaat bij ca. 75% van de onderzochte personen. Alleen door ieder geval op zich te analyseren kan achterhaald worden tot welke aspecten van de aanpak het succes te herleiden valt.

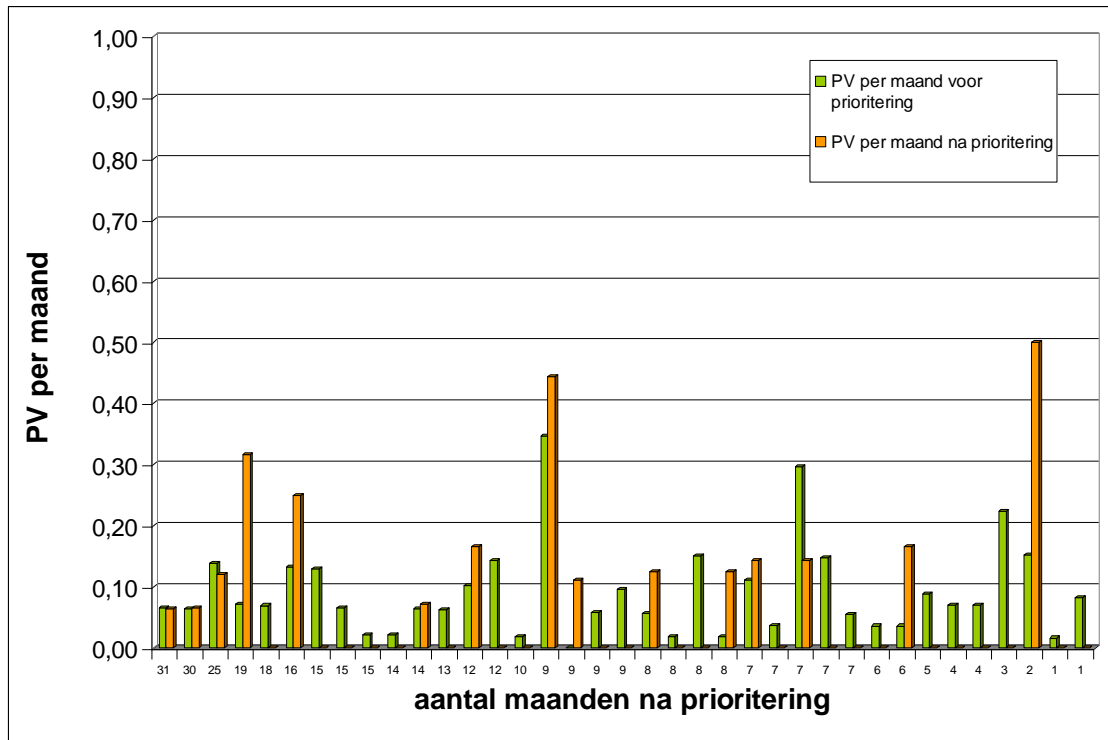
In de eindrapportage van dr. Nelissen, die in het najaar van 2010 gepresenteerd zal worden, zal inhoudelijk worden ingegaan op de redenen voor dit soort outcome gegevens.

In tabelvorm ziet het resultaat er als volgt uit⁸:

Verdachte	doelgroep	PV's voor prioritering	PV's per mnd voor prioritering	mnd voor	datum prioritering in veiligheidshuis Sittard	mnd na	PV's per mnd na prioritering	PV's na prioritering
D	Huiselijk geweld	2	0,07	30	14-05-07	31	0,06	2
B	veelpleger	2	0,06	31	20-06-07	30	0,07	2
V	veelpleger	5	0,14	36	13-11-07	25	0,12	3
E	Huiselijk geweld	3	0,07	42	25-05-08	19	0,32	6
S	veelpleger	3	0,07	43	01-07-08	18	0,00	0
J	veelpleger	6	0,13	45	26-08-08	16	0,25	4
F	veelpleger	6	0,13	46	24-09-08	15	0,00	0
S	OGGZ	3	0,07	46	26-09-08	15	0,00	0
S	OGGZ	1	0,02	46	07-10-08	15	0,00	0
C	Harde kernjongere	1	0,02	47	23-10-08	14	0,00	0
K	veelpleger	3	0,06	47	06-11-08	14	0,07	1
J	Huiselijk geweld	3	0,06	48	24-11-08	13	0,00	0
A	Harde kernjongere	5	0,10	49	01-01-09	12	0,17	2
D	Harde kernjongere	7	0,14	49	05-01-09	12	0,00	0
H	OGGZ	1	0,02	51	05-03-09	10	0,00	0
T	veelpleger	18	0,35	52	16-03-09	9	0,44	4
S	Harde kernjongere	0	0,00	52	20-03-09	9	0,11	1
M	Huiselijk geweld	3	0,06	52	25-03-09	9	0,00	0
M	veelpleger	5	0,10	52	03-04-09	9	0,00	0
V	Huiselijk geweld	3	0,06	53	24-04-09	8	0,13	1
C	Harde kernjongere	1	0,02	53	07-05-09	8	0,00	0
S	OGGZ	8	0,15	53	24-04-09	8	0,00	0
M	veelpleger	1	0,02	53	16-05-09	8	0,13	1
U	OGGZ	6	0,11	54	04-06-09	7	0,14	1
D	Huiselijk geweld	2	0,04	54	15-05-09	7	0,00	0
B	veelpleger	16	0,30	54	19-05-09	7	0,14	1
J	veelpleger	8	0,15	54	19-05-09	7	0,00	0
C	Harde kernjongere	3	0,06	54	27-05-09	7	0,00	0
S	Huiselijk geweld	2	0,04	55	09-07-09	6	0,00	0
M	Huiselijk geweld	2	0,04	55	06-07-09	6	0,17	1
V	veelpleger	5	0,09	56	10-08-09	5	0,00	0
S	Huiselijk geweld	4	0,07	57	12-08-09	4	0,00	0
R	veelpleger	4	0,07	57	01-09-09	4	0,00	0
A	Huiselijk geweld	13	0,22	58	24-11-09	3	0,00	0
B	veelpleger	9	0,15	59	09-11-09	2	0,50	1
S	Harde kernjongere	1	0,02	60	08-12-09	1	0,00	0
S	Huiselijk geweld	5	0,08	60	18-11-09	1	0,00	0
B	OGGZ	3	0,05	60	02-12-09	1	0,00	0
M	OGGZ	1	0,02	60	27-11-09	1	0,00	0
Totalen	39	174						31

⁸ Van de 11 geprioriteerde personen in het kader van huiselijk geweld zijn er 2 vanuit de Wet Tijdelijk Huisverbod geprioriteerd.

Grafisch voorgesteld als volgt:

4.4.2 Voorlopige resultaten onderzoek Peter Nelissen

Door Peter Nelissen wordt over de periode 2007-2009 onderzoek gedaan naar de resultaten van de persoonsgerichte aanpak in de Veiligheidshuizen Limburg. In de tweede tussenrapportage van juni 2009 worden door hem de volgende conclusies getrokken en aanbevelingen gedaan. De eindrapportage zal medio 2010 verschijnen.

De onderzoeksgroep van Peter Nelissen bestaat in de tussenrapportage uit 64 cliënten, waarvan 15 van het Veiligheidshuis district Sittard. De 64 cliënten zijn geprioriteerde personen die behoren tot de doelgroep van volwassen veelplegers, jeugdige veelplegers, plegers van huiselijk geweld, veroorzakers van overlast en een aantal volwassen cliënten behorende tot de categorie overige. De cliënten scoren slecht tot zeer slecht op verschillende leefgebieden, zoals huisvesting, arbeid/opleiding, inkomen, schulden, sociale relaties, druggebruik en psychisch emotioneel welzijn. Vooral de volwassen veelplegers scoren op een aantal leefgebieden zeer slecht. Op strafrechtelijk gebied zijn zij ook het vaakst veroordeeld, hebben het vaakst in detentie gezeten en pleger vaker delicten. Voor de hele onderzochte groep blijkt dat binnen de observatieperiode van een jaar 30% opnieuw is gerecidiveerd. Bij 70% is hier geen sprake van. De groep recidivisten heeft volledig betrekking op de volwassen (46% van de onderzochte groep) en jeugdige (33% van de onderzochte groep) veelplegers. In totaal 44%. Dat betekent dat 56% van de veelplegers niet gerecidiveerd heeft.

4.4.3 Resultaten Onderzoek De Kwaliteit van Samenwerking

In het Convenant Persoonsgerichte Aanpak Veiligheidshuis en OGGZ is vastgelegd dat de werkingsduur van het Convenant 2 jaar bedraagt en dat na deze periode de convenantpartners overleggen of en op welke wijze voortzetting van het convenant gewenst is. In het onderzoek van Maria van Gessel is het convenant geëvalueerd. Hiervoor is het meetinstrument "De kwaliteit van samenwerking" gebruikt, dat ook in 2007 is gebruikt voor een onderzoek naar de kwaliteit van samenwerking op het gebied van OGGZ. In dit onderzoek is het instrument gebruikt voor het meten van de kwaliteit van samenwerking in het kader van het Convenant Persoonsgerichte Aanpak Veiligheidshuis en OGGZ.

Het onderzoek is gericht op en uitgezet bij de verschillende niveaus van de organisaties die convenantpartner zijn. Met de verschillende niveaus worden bedoeld het bestuurlijk niveau, het tactische niveau en de uitvoerend medewerkers. Voor het onderzoek zijn 101 vragenlijsten uitgezet, waarvan er 52 (is 53%) terug zijn ontvangen. Deze 52 vragenlijsten zijn goed verdeeld over de verschillende niveaus (resp. 17, 19 en 15), waarmee we kunnen spreken van een representatief beeld. Naast de schriftelijke ondervraging zijn er ook bijeenkomsten geweest met twee zogenoemde focusgroepen, één op beleidsniveau en één op uitvoerend niveau. Aan elke groep hebben ongeveer 10 deelnemers van verschillende organisaties deelgenomen. In de focusgroepen is aan de hand van de uitkomsten van de vragenlijsten op een aantal onderdelen dieper ingegaan. De conclusies en aanbevelingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de uitkomsten van zowel de vragenlijsten als de focusgroepen.

4.4.4 Conclusies en Aanbevelingen

Uit de effectmeting op cliëntniveau blijkt dat een groot deel van de onderzochte groep cliënten na prioritering niet meer of nog niet in aanraking is gekomen met politie en justitie. Omdat deze effectmeting een eerste proeve is, moeten we nog enigszins voorzichtig zijn met de uitkomsten. Toch zal zoals gezegd een goede analyse op het niveau van de individuele cliënt aan moeten kunnen tonen wat de succesfactoren hierin zijn. Ook zal een goede analyse moeten plaatsvinden van de groep cliënten waar wel sprake is van terugval. Een aantal algemene(re) redenen zijn in paragraaf 4.4.1 wel al genoemd. Een uitgebreidere analyse kan wellicht tot nog concretere verbeterpunten leiden voor de aanpak van het Veiligheidshuis.

Peter Nelissen concludeert op basis van zijn eerste bevindingen dat het Veiligheidshuis werkt zoals bedoeld. De resultaten laten een (indirecte) samenhang zien tussen de aanwezigheid van de persoonsgerichte aanpak en een verminderde kans op recidive. De invloed van de persoonsgerichte aanpak op minder recidive verloopt via het aantal aangepakte problemen op de verschillende leefgebieden. De resultaten die cliënten hierbij boeken, komen mede tot stand door de inspanningen van het Veiligheidshuis (directe samenhang). De verbeterde aanpak van problemen draagt vervolgens bij aan minder recidive (indirecte samenhang).

Knelpunt is dat een aantal kenmerken voor de persoonsgerichte aanpak onvoldoende gerealiseerd worden. Het betreft hier vooral de volledigheid van een plan van aanpak, de aanwezigheid van intensieve begeleiding, een sluitende aanpak, structuur in de zin van een zinvolle dagbesteding, wachtlijstproblematiek en doorlooptijd van prioritering tot plan van aanpak.

Op basis van zijn conclusies draagt Peter Nelissen ook een aantal aanbevelingen aan. Deze hebben vooral betrekking op het voorkomen van uitval van cliënten en komen in het kort op het volgende neer: het waarborgen van een (snelle) aanstelling van een casemanager; het vormen en inzetten van een klein gespecialiseerd team van casemanagers of coaches; het mobiliseren van zoveel mogelijk benodigde partners en producten; het plan van aanpak te laten accorderen door cliënt en partners; zorgdragen

voor voldoende begeleiding (qua uren) en continuïteit van de begeleiding; cognitie-, sociale vaardigheidstrainingen e.d. onderdeel laten uitmaken van het plan van aanpak; sluitende aanpak van diagnose tot persoonsgericht plan van aanpak.

Ook Maria van Gessel stelt in haar eerste conclusie dat het Veiligheidshuis als een aanwinst wordt gezien. Maar ook zij geeft in haar onderzoek aan dat er nog knelpunten zijn en dat er het een en ander moet gebeuren. Een aantal knelpunten uit de kwalitatieve evaluatie (zie hoofdstuk 6 van het onderzoek) komen overigens overeen met een aantal knelpunten die in het onderzoek van Peter Nelissen aan de orde komen.

Op basis van de conclusies en knelpunten worden door Maria van Gessel aanbevelingen gedaan, waarvan er hieronder een aantal worden opgenoemd.

- Een goede analyse uitvoeren van de scores per vraag en de toelichting daarop en deze als aangrijpingspunt gebruiken voor verdere ontwikkeling.
- Zorgdragen voor een betere facilitering in tijd en /of middelen voor de medewerkers op uitvoerend niveau.
- Markeren en delen van successen.
- Het zorgdragen voor voortdurende en actieve communicatie en informatieverstrekking over het Veiligheidshuis.

5 Resultaten in relatie tot prestatieafspraken/speerpunten

In dit hoofdstuk staan de eigen doelstellingen en speerpunten van het Veiligheidshuis district Sittard centraal over de periode 2006/2007-2009 centraal. In paragraaf 1 willen we inzicht geven in de behaalde resultaten per jaar, per doelgroep en per gemeente en het aantal afgesloten trajecten. In de tweede paragraaf maken we inzichtelijk of en in hoeverre we de prestatieafspraken die met het Rijk zijn gemaakt in het kader van het Grote Stedenbeleid en met de Provincie in het kader van de provinciale subsidieverstrekking hebben gerealiseerd. In paragraaf 3 geven we inzicht in het aantal trajecten in het kader van de nazorg ex-gedetineerden, de cijfers in het kader van de Wet Tijdelijk Huisverbod en de afgegeven briefadressen. In paragraaf 4 besluiten we met de belangrijkste conclusies en speerpunten voor 2010.

Vanaf 1 januari 2009 zijn we met een nieuw registratiesysteem begonnen. Werd voorheen alles via Excel lijsten bijgehouden, vanaf 2009 zijn we met het databasesysteem Access gestart. Het nadeel van Excel is dat na verloop van tijd, als er steeds meer cijfergegevens voorhanden en nodig zijn, dit in Excel niet meer te verwerken is. De betrouwbaarheid van Excel wordt dan steeds kleiner. Dit is reden geweest om op Access over te gaan. Al werkenderwijs zijn we hiermee aan de slag gegaan en we blijven het systeem doorontwikkelen. Het voordeel van Access is dat je veel gegevens kunt opslaan en op een vrij eenvoudige manier kunt genereren. Daarbij heeft Access als voordeel dat als info over een cliënt in één query (tabel in Access) wordt ingevoerd of veranderd dit automatisch doorgevoerd wordt in andere query's. Dit hoeft dan niet handmatig (zoals bij Excel) waardoor de kans op fouten kleiner en de betrouwbaarheid groter is.

5.1 De behaalde resultaten over de periode 2007-2009

In tabel 6 is te lezen hoeveel trajecten er per doelgroep en per gemeente van de regio Westelijke Mijnstreek over de periode 2006/2007 tot en met 2009 zijn opgestart.

Tabel 6: cliënten die een traject volgen of plan van aanpak hebben in het Veiligheidshuis, naar doelgroep en gemeente over de jaren 2007 tot en met 2009, bron: registratiesysteem Veiligheidshuis.

Doelgroep Veiligheidshuis	Gemeente											
	Sittard-Geleen			Stein			Beek			Schinnen		
	2007	2008	2009	2007	2008	2009	2007	2008	2009	2007	2008	2009
Volwassen veelplegers	17	7	12	3	-	-	1	1	-	-	-	-
OGGZ	1	29	20	-	-	3	-	-	3	1	3	-
Jeugdige veel- en meerplegers en harde kernjongeren	6	2	21	1	1	3	-	1	1	-	-	-
Huiselijk geweld	1	4	23 ⁹	2	2	0	1	1	2	-	-	2
Totaal	25	42	76	6	3	7	2	3	5	1	3	2
TOTAAL 2007 t/m 2009	143			15			11			6		

⁹ Inclusief 14 Wet Tijdelijk Huisverbod zaken waarvan 12 in Sittard-Geleen en 2 in Beek

In hoofdstuk 1 al is aangegeven dat de eerste cliëntcontacten en trajecten tot stand zijn gekomen in 2007. We zijn begonnen met procesmanagement voor 16 uur per week. Medio 2007 is dit uitgebreid naar 32 uur per week. In 2008 is er een fulltime procesmanager OGGZ gekomen. Dit verklaart het grote aantal trajecten in 2008 t.o.v. 2007. Pas in september 2008 is het procesmanagement met nog eens 32 uur uitgebreid. Dit verklaart waarom in 2008 relatief gezien minder nieuwe trajecten op de verschillende doelgroepen zijn uitgezet (m.u.v. de OGGZ-doelgroepen). Trajecten in het Veiligheidshuis zijn zeer arbeidsintensief en langdurig gezien de aard en complexiteit van de doelgroepen. Dit betekent dat er een grens zit aan de te behappen caseload voor procesmanagers. Al helemaal in een periode als het Veiligheidshuis nog volop in (door)ontwikkeling is. In de tweede helft van 2009 is er opnieuw uitbreiding van procesmanagement gekomen. Reden hiervoor was onder andere de invoering van de Wet Tijdelijk Huisverbod. De uitvoering van deze wet legt een enorm beslag op capaciteit van procesmanagement. Dit dreigde ten koste te gaan van de inzet op andere doelgroepen. Door de laatste uitbreiding van procesmanagement heeft er in 2009 ook extra inzet op jeugd kunnen plaatsvinden, zoals in de tabel te lezen is.

Zoals reeds eerder aangegeven gaat het in het Veiligheidshuis om doelgroepen met meervoudige complexe problematiek. Dit brengt met zich mee dat de trajecten die voor de cliënten, behorende tot de doelgroepen van het Veiligheidshuis, uitgezet worden in de meeste gevallen een langdurig karakter hebben. Om er zeker van te zijn dat het plan van aanpak voor een cliënt ook tot het gewenste positieve resultaat leidt wordt een cliënt 3 jaar gevolgd. Uitgangspunt van het Veiligheidshuis is "vastpakken en niet meer loslaten" totdat de cliënt zijn leven voor zover mogelijk weer op orde heeft en de criminele 'carrière' is doorbroken. Dit betekent dat casussen die in 2007 opgestart zijn in 2010 de termijn van drie jaar bereiken en afgesloten kunnen gaan worden. Dit neemt niet weg dat er toch een aantal casussen afgesloten zijn in het Veiligheidshuis district Sittard, zoals in tabel 7 in beeld wordt gebracht. Dit heeft vooral te maken met het feit dat mensen naar een andere woonplaats of regio vertrokken zijn, overgedragen zijn aan een ander Veiligheidshuis of niet meer traceerbaar zijn.

Tabel 7: Aantal afgesloten casussen in 2009

Afgesloten casussen in 2009	Gemeente				
	Sittard-Geleen	Stein	Beek	Schinnen	Totaal
Volwassen veelplegers	5	-	-	-	5
OGGZ	-	-	-	-	0
Jeugdige veel- en meerplegers en harde kernjongeren	1	-	-	-	1
Huiselijk geweld	5	1	1	-	7

5.2 De behaalde resultaten afgezet tegenover de prestatieafspraken met Rijk en Provincie

In tabel 8 zijn de resultaten van het Veiligheidshuis afgezet tegen de prestatieafspraken die met het Rijk zijn gemaakt in het kader van het Grote Stedenbeleid over de periode 2006-2009 en met de Provincie in het kader van haar subsidieverstrekking over de periode 2007-2009. De afspraken met het Rijk gelden alleen voor de gemeente Sittard-Geleen. De afspraken met de Provincie gelden zowel voor de gemeente Sittard-Geleen als voor de SBS-gemeenten.

Tabel 8: cliënten die een traject volgen of plan van aanpak hebben in het Veiligheidshuis naar doelen en resultaten, naar doelgroep en gemeente over de periode 2006/2007 tot en met 2009 bron: registratiesysteem Veiligheidshuis.

Doelgroep Veiligheidshuis	Gemeente					Prestatie-afspraken Rijk 2006-2009	Prestatie-afspraken Provincie 2007-2009
	Sittard-Geleen	Stein	Beek	Schinnen	Totaal		
Volwassen veelplegers	36	3	2		41	25	Minimaal 4
OGGZ	50	3	3	4	60		
Jeugdige veel- en meerplegers en harde kernjongeren	29	5	2		36	52	Minimaal 8
Huiselijk geweld	28	4	4	2	38	Afname eerste en herhaalde meldingen met 10% t.o.v. 2005	Casuïstiek overleg HG opnemen in Veiligheidshuis. Is gerealiseerd.
Jeugdige individueel							Jeugd Preventie Platform onderbrengen in Veiligheidshuis. Is gerealiseerd.
Jeugdgroepen							Afname overlast jeugdgroepen 2006-2009. Is gerealiseerd.
TOTAAL 2006 T/M 2009	143	15	11	6	175		

De prestatieafspraken met het Rijk en de Provincie zijn voor wat betreft de uitgezette trajecten grotendeels gehaald. Voor wat betreft de afspraken met betrekking tot veelplegers zijn de afspraken met het Rijk en Provincie (ruimschoots) gehaald. Voor wat betreft jongeren is 80% van de afgesproken doelstelling met het Rijk gehaald en circa 90% van de afgesproken doelstelling met de Provincie. Met name in 2009 is een flinke inhaalslag gepleegd, mede dankzij de uitbreiding van procesmanagement. Het bereikte resultaat heeft onder andere te maken met het feit dat, zoals in eerdere rapportages ook reeds aangegeven is, het justitie- en zorgnetwerk voor minderjarige jeugd strak georganiseerd is, waardoor de inbreng van het Veiligheidshuis beperkter is. De forse toename van trajecten van jongeren vanaf 2009 heeft vooral betrekking op 18+ jongeren. Deze jongeren vallen vanaf het moment dat ze 18 worden buiten het justitie- en zorgnetwerk voor minderjarigen. Een aantal van deze jongeren komt dan vervolgens vanwege forse problemen op justitie- en/of zorgvlak in beeld bij het Veiligheidshuis. De afspraken met het Rijk over de afronding van trajecten zijn komen te vervallen. Deze lijn is ook doorgetrokken voor de Provinciale afspraken inzake trajecten. Uit gegevens van de politie blijkt dat het aantal eerste en herhaalde meldingen huiselijk geweld voor Sittard-Geleen in de periode 2005-2009 is afgenomen met ca. 20%. In 2005 was het aantal meldingen 677 en in 2009 nog 549. Voor wat betreft het onderbrengen van het casuïstiek oftewel zorgoverleg huiselijk geweld en het Jeugd Preventie Platform in het Veiligheidshuis is de doelstelling gehaald. Het zorgoverleg huiselijk geweld is vanaf 2008 in het Veiligheidshuis ondergebracht en het Jeugd Preventie Platform (JPP) per 2009. Vanaf 2009 halen de JPP coördinatoren de

jeugdmutaties niet meer bij de politie, maar bij het Veiligheidshuis. Hierdoor is de afstemming en samenwerking tussen het Veiligheidshuis en het JPP verbeterd. Daarnaast vinden de vergaderingen van het trajectteam JPP vanaf dat moment ook plaats in het Veiligheidshuis.

Tot slot voor wat betreft de afspraak met de Provincie inzake het terugbrengen van de overlast jeugdgroepen in Sittard-Geleen in de periode 2006-2009 blijkt uit gegevens van de politie dat er in 2006 nog 653 meldingen van overlast waren en in 2009 518. Dat is een afname van 20%. Door de gemeente Sittard-Geleen is in de periode 2006-2009 de aanpak van overlastgevendende groepen sterk geïntensiveerd door middel van de ontwikkeling en uitvoering van een methodische aanpak op jeugdgroepen en de inzet van extra formatie.

5.3 Overige behaalde resultaten

In deze paragraaf laten we op een aantal andere onderdelen zien wat er in het Veiligheidshuis omgegaan is.

Nazorg ex-gedetineerde volwassenen

In tabel 9 zien we de aantallen ex-gedetineerden die uit detentie zijn gekomen in het jaar 2008 en 2009 en aangemeld zijn in het Veiligheidshuis. En waar door het Veiligheidshuis vervolgens actie op gezet is in de zin van doorverwijzing naar een partnerorganisatie of prioritering voor de persoonsgerichte integrale aanpak. Over de periode 2008/2009 is geen aparte registratie bijgehouden van de verschillende opvolgacties, met andere woorden hoeveel ex-gedetineerden doorverwezen zijn naar partnerorganisaties, naar een overleg of geprioriteerd zijn. Deze registratie is per 1 januari 2010 ingegaan.

Tabel 9: aantal cliënten dat aangemeld is bij het Veiligheidshuis via Dpan in kader van nazorg ex-gedetineerden naar jaar en gemeente

Nazorg ex-gedetineerden	Gemeente				
	Sittard-Geleen	Stein	Beek	Schinnen	Totaal
2008	140	3	3	2	148
2009	195	2	2	1	200
TOTAAL 2008/2009	335	5	5	3	348

Wet Tijdelijke Huisverbod (WTH)

Per 1 januari 2009 is de Wet Tijdelijk Huisverbod van kracht gegaan. Dit heeft in 20 situaties geleid tot het uitvaardigen van het huisverbod. Van alle 20 gezinnen waar in 2009 een huisverbod is uitgevaardigd, zijn er 3 waarbij sprake is van recidive huiselijk geweld. Slechts bij 1 gezin speelde de recidive binnen het gezinssysteem waarvoor het huisverbod was uitgevaardigd. Bij een ander gezin was de pleger van het eerdere geweld binnen een nieuwe relatie zowel pleger als slachtoffer van huiselijk geweld. Bij het laatste gezin recidiveerde de pleger binnen de verlengingsperiode van zijn huisverbod, waarbij de agressie gericht was tegen een familielid van het slachtoffer.

Tabel 10: Gegevens in het kader van de Wet Tijdelijk Huisverbod 2009 naar gemeente, aantal huisverboden, aantal intrekkingen, verlengingen en recidive

Wet Tijdelijk Huisverbod	Gemeente				Totaal
	Sittard-Geleen	Stein	Beek	Schinnen	
Huisverbod	15	2	3	0	20
Intrekking	2	1	0	0	3
Verlenging	8	1	1	0	10
recidive	3	0	0	0	3

Briefadressen

In de gemeente Sittard-Geleen is ervoor gekozen om op nog een beleidsonderdeel managementinformatie te genereren. Het betreft hier de afgifte van briefadressen. De registratie van briefadressen is in het Veiligheidshuis district Sittard ondergebracht. In 2009 zijn afspraken gemaakt over wie, op welke wijze en wanneer een briefadres kan krijgen als men geen vaste woon- of verblijfplaats heeft. Het doel hiervan is zicht krijgen op het aantal afgegeven briefadressen en op de groep cliënten die ze krijgt. In 2009 zijn er 43 briefadressen verstrekt door de daartoe bevoegde instellingen Mondriaan (14 briefadressen) en MOV (29 briefadressen). Er is nog geen analyse uitgevoerd op de doelgroep.

5.4 Speerpunten voor 2010

Voor 2010 zijn, mede op basis van de genoemde resultaten, conclusies en aanbevelingen, een aantal speerpunten te benoemen.

1. Het verbeteren van de meldingen van politie zowel in kwalitatieve als kwantitatieve zin. Gestreefd wordt naar het digitaal aanleveren van de meldingen. Dit zou verwerking in het registratiesysteem van het Veiligheidshuis ook aanzienlijk vereenvoudigen.
2. De Lijst Geprioriteerde Personen (LGP-lijst), die door het Ketenbureau Gevangeniswezen voortdurend geactualiseerd wordt op basis van de gegevens die door partnerorganisaties aangereikt worden, is onmisbaar. Het actueel houden en gebruikmaken van de lijst vergt nog enige discipline van de deelnemende partners (waaronder politie, justitie, reclassering, Veiligheidshuis en Gevangeniswezen zelf). De lijst biedt alle partners inzicht in (onder andere) de in het Veiligheidshuis geprioriteerde cliënten voor de integrale aanpak. Deze lijst maakt het de partners mogelijk om snel te kunnen reageren daar waar een geprioriteerde cliënt om wat voor reden dan ook bij hen in beeld komt en om dit snel te kunnen kortsluiten met het Veiligheidshuis. Ook voor de politie is deze lijst een handig instrument om relevante mutaties tijdig te kunnen aanleveren. Hierdoor kan de keten sneller en beter sluiten.
3. In 2010 zal er een beleidsintensivering van de aanpak gericht op nazorg volwassen ex-gedetineerden plaats gaan vinden. De uitvoering hiervan zal in het Veiligheidshuis plaatsvinden. Hierin zal de zogenoemde eerstedagsmelding meegenomen worden. De eerstedagsmelding houdt in dat het Veiligheidshuis al op de eerste dag dat een persoon in detentie komt hiervan in kennis wordt gesteld. Om tot een goed beeld te komen van deze persoon zullen een aantal gegevens over deze persoon door het Veiligheidshuis uitgezocht en doorgegeven worden aan de Penitentiaire Inrichting. Tevens zal er een protocol voor de aanpak van personen die uit detentie komen opgesteld worden en zal de aard van de vervolgactie per ex-gedetineerde geregistreerd gaan worden.

4. In de tweede helft van 2010 zal ook met betrekking tot de nazorg jeugdige ex-gedetineerden beleid ontwikkeld en uitgezet worden. Ook hier zal een specifiekere registratie van vervolgactie per jeugdige onderdeel van uitmaken.
5. Een werkgroep vanuit het Beleidsoverleg Veiligheidshuis en OGGZ zal (zoals vastgesteld in het Bestuurlijk Overleg Veiligheidshuis en OGGZ van december 2009) in 2010 met een voorstel komen inzake het vraagstuk van facilitering van medewerkers op uitvoerend niveau. Het gaat hierbij zowel om menskracht, middelen als het opnemen van het casemanagement voor een cliënt van het Veiligheidshuis en het verstevigen van het procesmanagement.
6. Een tweede werkgroep vanuit het Beleidsoverleg Veiligheidshuis en OGGZ zal (zoals eveneens vastgesteld in het Bestuurlijk Overleg Veiligheidshuis en OGGZ van december 2009) in 2010 voorstellen doen gericht op verbetering van de communicatie en informatie naar partnerorganisaties, medewerkers en cliënten en de verbetering van de structuur van het Beleidsoverleg.
7. Er zal een uitgebreide evaluatie plaatsvinden van de uitvoering van de Wet Tijdelijk Huisverbod en eventuele verbeterpunten zullen in de uitvoering meegenomen worden. Tevens zal het Huisverbod-On-Line van start gaan.
8. Medio 2010 wordt een voorstel voorgelegd over de afstemming, samenwerking en werkwijze tussen Veiligheidshuis, Centrum voor Jeugd en Gezin en het Jeugd Preventie Platform. Het streven is om dit voorstel in het najaar ten uitvoer te brengen.
9. Er wordt een traject in gang gezet om de werkprocessen in het Veiligheidshuis efficiënter en effectiever te laten verlopen. Dit is mede van belang vanwege a. het grote aantal meldingen dat dagelijks in het Veiligheidshuis gebracht wordt en b. het hoge aantal geprioriteerde cliënten dat een enorm beslag legt op inzet en capaciteit van de medewerkers van het Veiligheidshuis en van de partnerorganisaties.
10. Vanaf januari 2010 zal de pilot Aanpak Loverboys van start gegaan. Deze pilot die mede gefinancierd wordt door de Provincie Limburg zal voor een deel uitgevoerd worden in het Veiligheidshuis. Uitgangspunt daarbij is dat de uitvoering aansluit bij de werkprocessen van het Veiligheidshuis.

Bijlage 1: Definities

Politiemutatie: Mutaties uit het bedrijfsprocessensysteem van de politie (BVH/BPS) die dagelijks door de politie aan het veiligheidshuis worden doorgegeven op de verschillende doelgroepen cliënten.

Vervolgactie: Actie die wordt ondernomen door het Veiligheidshuis na screening van een melding of politiemutatie. Vervolgacties kunnen gericht zijn op preventie, het activeren van een enkele partnerorganisatie of op het activeren van meerdere partners in dezelfde keten (via een (na)zorg casusoverleg of justitieel casusoverleg) of op het activeren van het veiligheidshuis netwerk als geheel (integrale aanpak).

Traject of plan van aanpak binnen het Veiligheidshuis: Cliënten die in een casusoverleg (bijv. veelplegersoverleg, jeugdoverleg, zorgoverleg huiselijk geweld, nazorgoverleg) van het Veiligheidshuis zijn besproken en die een traject of plan van aanpak hebben binnen het Veiligheidshuis (ook wel in veel Veiligheidshuizen de 'geprioriteerden' genoemd).

Datum vaststelling plan van aanpak: Het plan van aanpak is opgesteld en door alle betrokkenen (inclusief cliënt) vastgesteld.

Plan van aanpak dat met name justitieel gericht is: Acties die worden uitgezet op cliënten, die met name justitieel gericht zijn en die intensief worden afgestemd en gemonitord. De toegevoegde waarde van een bijdrage vanuit de zorgketen wordt wel overwogen, maar er wordt bewust van afgezien.

Traject/plan van aanpak dat met name zorg gericht is: Acties die worden uitgezet op cliënten die met name op zorg gericht zijn (en geen justitieel kader hebben) en die intensief worden afgestemd en gemonitord. De toegevoegde waarde van een bijdrage vanuit de justitieketen wordt wel overwogen, maar er wordt bewust van afgezien.

Traject/plan van aanpak met accent op prioriteren en het integrale karakter: Een melding / bespreking van een klant leidt tot het expliciet prioriteren van de klant binnen het veiligheidshuis, waarbij de procesmanager het voortouw neemt om te zorgen dat er op basis van een integrale diagnose een niet vrijblijvend, integraal en door partners gedragen plan van aanpak tot stand komt dat vervolgens door partners en klant samen tot het gewenste resultaat wordt gebracht. Om dat te organiseren belegt de procesmanager zo veel als nodig Casus (of "ronde tafel") Overleg over de geprioriteerde klant.

Traject/plan van aanpak gericht op nazorgplan (alleen voor ex-gedetineerden): Een (zorg)plan gebaseerd op de screening van de vijf leefgebieden en het uitzetten van de benodigde acties en taakverdeling.

Traject/plan van aanpak Wet Tijdelijk Huisverbod: Met accent op het coördineren van de activiteiten die nodig zijn om binnen de in de Wet Tijdelijk Huisverbod gestelde termijnen de kans op herhaling van ernstig huiselijk geweld te minimaliseren

Gepleegde delicten: De cliënt is bij de politie als verdachte van een delict geregistreerd.

Delictgedrag: Delicten gerelateerd aan de delictcategorie waarvoor de cliënt in het veiligheidshuis onder de aandacht is; voor de veel- en meerplegers zijn dat alle delicten, maar voor de huiselijk geweld pleger gaat het met name om de huiselijk geweld gerelateerde delicten.